

Boekverslag Nederlands Afscheidsbrief door Bobje Goudsmit

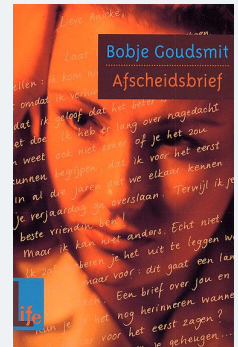
Boekverslag door een scholier

2188 woorden

13 jaar geleden

★ 7,8

34 keer beoordeeld

Auteur	Bobje Goudsmit
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	1999
Vak	Nederlands

Titel: Afscheidsbrief

Auteur: Bobje Goudsmit

Jaar van uitgave: 1999

Aantal bladzijden: 155

Genre: Psychologische roman

Korte motivatie van de boekkeuze:

Ik heb dit boek gekozen voor mijn literatuurlijst, omdat ik het een heel mooi boek vind. Ik heb het een tijdje geleden gelezen en vind het ook een makkelijk boek.

Eerste persoonlijke reactie:

Ik vond het een heel mooi boek. Ook vond ik het ontroerend. Ik kon me goed inleven in het verhaal. Het heeft me wel aan het denken gezet, omdat je er eigenlijk niet over nadenkt hoe je leven kan lopen. Dat het dus ook zo voorbij kan zijn door een ziekte. Het lijkt me moeilijk om het verdriet te verwerken als je iemand van wie je heel veel houdt verliest. Zoals de familie van Anicke en Marit de beste vriendin van Anicke moeten doen.

In het boek wordt de vriendschap van Anicke en Marit beschreven sommige gebeurtenissen zijn wel herkenbaar. Daardoor wordt het lezen ook leuker.

Korte samenvatting van de inhoud:

Marit krijgt een uitnodiging binnen van Hanna. Hanna is de moeder van haar overleden beste vriendin Anicke. Het verhaal begint ermee dat Marit niet naar de verjaardag van Anicke wil. Ze weet alleen niet zo goed hoe ze dat moet uitleggen aan Hanna, want ze was de beste vriendin van Anicke. Daarom besluit ze een lange brief te schrijven waarin ze alles stapje voor stapje uitlegt. Ze schrijft de brief niet naar Hanna, maar naar Anicke. Ze begint de brief bij het begin van hun vriendschap tot het einde. Het was de eerste schooldag van de middelbare school, Marit kende nog niemand. Toen ze haar fiets in de

fietsenstalling plaatste zag ze een meisje (Anicke) ongeveer even oud als zij zelf en ze liepen samen het schoolplein op. Het bleek dat het meisje ook bij Marit in de klas zat vanaf die dag gingen ze veel met elkaar om. Als Anicke en Marit elkaar beter leren kennen blijven ze ook bij elkaar slapen als ze op een dag samen met de moeder van Anicke naar de stad gaan wordt Anicke opeens niet goed en valt flauw. Hanna zei dat het waarschijnlijk komt omdat Anicke net ongesteld geworden is. Maar als later blijkt dat Anicke vaker van die aanvallen krijgt wordt Hanna toch wel ongerust en gaat ze samen met Anicke naar de dokter. Als Marit de volgende dag op school komt blijft de tafel naast haar leeg, Anicke is vandaag niet op school. Als Marit thuis komt gaat ze langs het huis van Anicke maar de broer van Anicke doet open zijn naam is Jorn hij zegt dat ze naar het ziekenhuis zijn maar hij weet verder ook niet waarom. Marit is overstuur want ze is bang dat er iets ergs is met Anicke. Dan gaat de telefoon het is Hanna om te zeggen dat Anicke morgen niet op school komt want ze ligt in het ziekenhuis ze willen morgen een paar onderzoeken doen bij Anicke. Marit is bang en kan die nacht niet slapen. Anicke bleef drie dagen in het ziekenhuis. Ze kreeg een hersenscan.

Op school tijdens het mentuur vertelde de mentor wat Anicke had, ze had een hersentumor en de dag daarop zal ze geopereerd worden. Vanaf die dag ging het best wel snel, Anicke werd geopereerd aan haar hersentumor en ze moest een chemokuur ondergaan. Haar haren begonnen uit te vallen ze kreeg een kaal hoofd en ze wilde geen pruik want dat vond ze stom. Anicke kwam niet meer zo vaak op school. Ze voelde zich dan niet lekker of ze was te moe door de chemokuur. In de zomer vakantie kreeg Anicke een aanval. Ze werd bleek en viel toen flauw maar deze keer verloor ze er ook urine bij de huisarts kwam meteen. Het bleek dat Anicke last had van epileptische aanvallen. Voor die aanvallen kreeg ze medicijnen. Door die medicijnen kreeg ze een boller hoofd en haar gezicht begon er pafferig uit te zien. Na de vakantie werd er een nieuwe scan gemaakt van haar hoofd. Het bleek dat haar hersentumor weer aan het groeien was. Anicke heeft het aan niemand verteld dat haar tumor weer groeide dat wilde ze zelf niet ze wilde dat iedereen gewoon normaal tegen haar zou blijven doen. Langzaam zwakte Anicke af uiteindelijk raakte ze in een coma en 5 dagen na de coma is Anicke overleden. Marit had het er heel moeilijk mee en zocht steun bij haar moeder. Ze praatte veel met haar moede dat deden ze vroeger nooit, want toen had haar moeder het vaak te druk. Anicke is gecremeerd. Hanna heeft het heel moeilijk met de dood van haar dochter. Ze kan het niet goed verwerken en vraagt elke keer weer of Marit langs wil komen om te praten over Anicke en over vroeger. Na een tijdje wil Marit dit niet meer. Ze moet verder met haar leven en het verdriet een plekje geven, maar dat gaat niet als ze elke keer weer al die herinneringen naar boven moet halen.

Personages:

Marit:

Marit is de hoofdpersoon. Haar probleem is dat ze niet meer naar de verjaardag van haar beste vriendin wil die twee jaar geleden overleden is. Ze vindt het moeilijk om dit uit te leggen. Marit is erg onzeker, maar een sociaal persoon. In de brugklas heeft ze een bril. Marit woont alleen met haar moeder en is de beste vriendin van Anicke. Haar moeder werkt veel en dat vindt ze niet leuk. Ze heeft weinig tijd en aandacht voor haar en als haar moeder dan een keertje thuis is dan is ze te moe om te luisteren. Daar baalt Marit van. Marit haar vader is overleden toen ze nog heel klein was. Marit heeft veel verdriet door het overlijden van haar beste vriendin, maar ondanks dat wil ze toch het verleden achter zich laten en verder gaan met haar leven zonder bij alles wat ze doet aan Anicke te moeten denken.

Je leest hoe ze in het verhaal veranderd van een niets wetende brugklasser naar een net afgestudeerd

meisje van achttien jaar, dat veel moeite heeft gehad met het overlijden van haar beste vriendin.

Anicke:

Anicke heeft opvallend spanielhaar en een beetje flaporen. In de brugklas draagt ze een beugel. Anicke zegt bijna alles wat ze wil zeggen en heeft meer zelfvertrouwen dan Marit.

Door de chemokuur vallen haar haren uit en wordt ze kaal. Door de medicijnen gaat ze er ook steeds molliger uitzien.

Hanna:

Hanna is de moeder van Anicke, ze is een lieve vrouw. Ze heeft het heel moeilijk met het overlijden van haar dochter. Ze was zo trots dat haar dochter ongesteld was geworden en dat dat betekende dat ze waarschijnlijk oma zou worden. Die wens van oma worden ging alleen nooit in vervulling. Hanna is dol op Marit en wil zelfs na het overlijden van Anicke dat Marit haar nog vaak kom bezoeken.

Younes:

Younes is een klasgenootje van Marit en Anicke. In de eerste klas zoent hij met Anicke op het schoolfeest. Maar hij zag Anicke niet als z'n vriendin maar als een oefenobject. Toch blijkt dat Younes Anicke altijd heel aardig heeft gevonden. Ook is hij erg aangedaan als Anicke komt te overlijden en dan laat hij zich opeens van een hele andere kant zien.

Jorn:

Hij is de oudere broer van Anicke. Hij heeft het er erg moeilijk mee dat Anicke zo ziek is. Volgens mij vinden Marit en Jorn elkaar wel een beetje leuk, maar daar kom je in het boek niet achter. Jorn kropt zijn verdriet op en verteld zijn gevoelens op een gegeven moment aan Marit op de fiets.

Tim:

Hij is het kleine broertje van Anicke.

Waar spelen de gebeurtenissen zich af?

Het verhaal speelt zich het meest af op school, bij Anicke en Marit thuis en in het ziekenhuis.

Wanneer spelen de gebeurtenissen zich af?

Het verhaal speelde zich nog niet zo lang gelede af. Anicke kijkt naar het televisieprogramma tmf en dat is van nu. Ook hebben ze het op school over de tweede fase en je merkt het aan de manier waarmee mensen met de ziekte kanker omgaan. Vroeger bestonden er nog geen chemokuren.

Schrijfstijl:

Het boek is makkelijk te lezen. Het taalgebruik is normaal en makkelijk. Er komen geen moeilijke woorden of hele lange zinnen in voor.

Vertelwijze:

Het verhaal is niet chronologisch verteld. Marit verteld allemaal gebeurtenissen over het verleden. De

volgorde waarover ze in het verleden verteld is wel logisch, want ze begint met te vertellen over het begin van hun vriendschap toen ze twaalf waren en het eindigt als Anicke doodgaat.

De stukjes die je leest van de brief voor Anicke zijn in een ik perspectief verteld en de flash-backs in het boek worden verteld in een hij/zij perspectief.

Thematiek:

Het thema van dit boek is vriendschap en dood. Bijna alle gebeurtenissen hebben iets te maken met de vriendschap van Anicke en Marit of met de dood van Anicke.

Wat is de hoofdgedachte?

Ongeneeslijke ziek zijn en het verwerken van de dood van je beste vriendin.

Motieven:

Vriendschap: de vriendschap van Anicke en Marit.

Dood: de dood van Anicke.

Verdriet: het verdriet dat iedereen heeft als Anicke overlijdt.

Titelverklaring:

De titel is afscheidsbrief. Marit schrijft een afscheidsbrief naar Anicke toe om uit te leggen waarom ze niet op haar verjaardag komt terwijl ze haar beste vriendin was. Het is een hele lange brief waarin ze uiteindelijk een soort van afscheid van Anicke neemt, want ze wil verder met haar leven en haar verdriet voor Anicke een plaatje geven.

Informatie over de auteur:

De auteur van het boek is Bobje Goudsmit.

Bobje Goudsmit is het vierde kind uit een gezin van zes. Ze is lerares Nederlands, hoewel ze vroeger niet zo goed daarin was.

Ze werd vroeger altijd 'Bobbeltje' genoemd door haar vader. Later werd het Bobje. Ze schrijft al vanaf dat ze vijf jaar is.

De eerste keer dat ze de macht van letters ontdekte, was toen haar moeder haar drie oudere zusjes aan het voorlezen was.

Als ze lief en braaf was geweest, mocht ze als vierde meeluisteren. Ze leerde hoe je het woord BOEK moest schrijven.

Ze ging meteen haar eerste boek maken: vier papiertjes die aan elkaar geniet waren. Op elke bladzijde maakte ze een tekening vol verhalen die ze zelf bedacht en een letter: B, O, E, K.

Haar moeder vond het kleutergeleuter en legde haar uit dat er achter letters woorden en zinnen verborgen waren, die allemaal samen een boek vormden. Daarna heeft ze heel snel via schooltje spelen met haar oudere zussen zichzelf lezen geleerd.

Als Bobje een boek wil schrijven, gaat ze gewoon achter de computer zitten, steunt haar hoofd op haar handen en gaat denken. Dan alles snel opschrijven en herlezen en schrappen en verbeteren en weer opschrijven. Haar verhaal verandert steeds. Ze weet nooit precies van tevoren hoe het zal aflopen. Zo blijft het voor haar nog een beetje een avontuur. In haar boeken gebruikt ze stiekem dingen van haar vier

kinderen of van de school, waar ze lesgeeft.

Naar aanleiding van een gebeurtenis gaat ze schrijven. Ze gebruikt bijvoorbeeld wel andere namen en verandert alles een beetje. Uiteindelijk komt het wel op hetzelfde neer.

Bobje leest heel veel boeken over verschillende onderwerpen, zoals griezelboeken en spannende boeken.

Als kind was ze dol op de sprookjes van Grimm. Het kon haar niet eng genoeg zijn.

Andere boeken van Bobje Goudsmit zijn: Gabbers, Geen verbinding,

Shoe Sjanah, de spinnevrouw en Skeelers.

Wat betekend het verhaal voor jou?

Ik beseft nu dat vriendschap niet alleen over hoeft te gaan door een ruzie of zoiets, maar ook over kan gaan doordat iemand komt te overlijden. Het lijkt mij echt heel erg als dat gebeurt. Ik heb ook erg met Marit meegeleefd in het verhaal.

Welke vragen heeft de tekst bij je opgeroepen?

Er kwamen niet echt vragen in mij op, maar de tekst zet je zeker aan het denken.

Welke tekstgedeelten spreken je aan?

Het stukje tekst waarin Anicke ondanks haar ziekte toch naar school komt spreekt me erg aan. Ze is kaal door de chemokuur en iedereen kijkt haar na. Ze draagt wel een mooi petje. Een leraar weet niet van Anicke haar ziekte en de leraar wordt boos op haar, omdat ze een petje op heeft in de klas. Uiteindelijk rukt de leraar het van haar hoofd. De leraar schrikt zich dood. Anicke ook maar ze houdt zich heel sterk. Dat vind ik heel knap van haar.

Wat vind je van het thema?

Ik vind het een goed thema. Doordat je zelf ook weet hoe belangrijk vriendschap is kun je je goed inleven in de gevoelens van Marit en Anicke.

Vind je het lastig op de tekst te lezen?

Nee helemaal niet. Er werden geen moeilijke woorden of extreem lange zinnen gebruikt. Het enige wat op het begin misschien een beetje ingewikkeld is, is dat het verhaal niet chronologisch verteld wordt. Maar daar kom je snel genoeg achter. Ik had het boek zo uit.

Eindevaluatie:

Mijn verwachting van het boek was inderdaad dat er een afscheidsbrief geschreven zou worden naar iemand. Waarom dat begreep ik niet zo goed. Ik had eigenlijk niet verwacht dat het zo'n mooi boek zou zijn en dat er een vriendschap helemaal beschreven zou worden in het verhaal. Ik vind dit boek zeker een aanrader, het is makkelijk om te lezen en ook erg interessant. Het boek doet echt iets met je, ook omdat je weet dat het verhaal echt gebeurt is. Het is een goed boek.